

oproepen

Invasie Witbuikrotgans winter 1981-1982

Om een betere indruk te verkrijgen over de invasie van de Witbuikrotgans (*Branta bernicla hrota*) in de winter van 1981-1982, verzoekt ondergetekende om toezending van alle waarnemingen en vondsten gedurende de periode 1 september 1981 - 31 mei 1982 in Nederland en België. Men gelieve bij toezending datum, plaats, aantal, leeftijd, omstandigheden, waarnemer(s) en eventuele andere gegevens te vermelden. Iedereen zal worden beantwoord.

■ Arnoud B. van den Berg, Duinlustparkweg 98, 2082 EG Santpoort-Zuid.

Voorkomen van franjepoten in Nederland 1970-1981

Om een betere indruk te verkrijgen over het voorkomen van de Grauwe en de Rosse Franjepoot in Nederland, verzoekt ondergetekende om toezending van alle waarnemingen en vondsten gedurende de periode 1970-1981. Men gelieve bij toezending plaats, aantal, verenkleed, omstandigheden, waarnemer(s) en eventuele andere gegevens te vermelden. Alle berichtgevers zullen worden beantwoord.

■ Arnoud B. van den Berg, Duinlustparkweg 98, 2082 EG Santpoort-Zuid.

Brandganzen met kleurringen

Tijdens een vogelweekend in de Flevopolders op 30-31 januari 1982 zagen wij in de Kievitslanden, tussen de Harderdijk en de Strandgaperweg twee Brandganzen met kleurringen. Deze twee exemplaren bevonden zich met 150 soortgenoten tussen vele honderden Kolanganzen. Beide Brandganzen hadden aan de linkerpoot een vrij brede witte ring en aan de rechterpoot een vrij brede lichtgroene ring. Wij zijn benieuwd naar de betekenis van deze kleurringen.

■ J.N.J. Post, Van Beethovensingel 47, 3131 EA Vlaardingen.

Meer gedetailleerde informatie over deze gemerkte Brandganzen is alleen mogelijk als u óók de inscripties afgelezen hebt met behulp van bijvoorbeeld een telescoop. Tot op circa 300 meter afstand is dat mogelijk. De Brandganzen zijn in Nederland voorzien van één ring om elke poot. Meestal twee kleurringen of één kleurring én een metalen ring van het Vogeltrekstation Arnhem. De kleurringen zijn 3 cm hoog en geel, wit of lichtgroen van kleur en steeds voorzien van een zwarte inscriptie, die drie maal rondom is herhaald. Deze inscriptie kan een letter, een cijfer of één of meer (maximaal drie) horizontale strepen zijn. Het is de bedoeling van het Rijksinstituut voor Natuurbeheer (Leersum) op deze wijze

de overleving en het inviduele broedsucces bij Brandganzen vast te stellen. Tevens wil men er achter komen hoe de samenhang is tussen de verschillende brandganspleisterplaatsen in Nederland en Noord-Duitsland en of er regelmatig uitwisseling plaatsvindt. De vraag of elke pleisterplaats zijn 'eigen' brandganspopulatie heeft of dat er regelmatig uitwisseling plaatsvindt, kan dan misschien ook opgelost worden.

Gegevens over zulke gemerkte Brandganzen kunt u zenden aan Rijksinstituut voor Natuurbeheer, Bart Ebbinge, postbus 46, 3956 ZR Leersum, 03434-2941.

Internationaal Ornithologisch Congres te Moskou

Van 16-25 augustus 1982 zal te Moskou het XVIII Internationaal Ornithologisch Congres worden gehouden. Het is gebruikelijk dat op zo'n congres, dat eens in de vijf jaar plaatsvindt, de vak-ornithologen uit de gehele wereld elkaar ontmoeten en gegevens met elkaar uitwisselen.

Naar aanleiding van het 'bevrozen' van de wetenschappelijke en technische contacten met Rusland in verband met de toestanden in Afghanistan en Polen hebben tal van ornithologen (ook Nederlanders) er van afgezien naar Moskou te gaan.

Wij zouden graag zo spoedig mogelijk vernemen welke Nederlandse ornithologen tóch naar Moskou zullen reizen, omdat wij hen gezamenlijk een vogelbeschermingsmanifest zouden willen meegeven.

De vogelbeschermingswetten (zie ook p. 112) worden in dit land slecht opgevolgd en het blijkt dat deze wetten (én vooral óók de controle er op) nog enorm veel te wensen overlaat. Misschien kunnen de Nederlandse ornithologen, die dan tóch naar Moskou willen gaan, zich nuttig maken ten aanzien van de broedvogel- en trekvogelbescherming in de USSR. Willen deelnemers zich aan de redactie melden?

Albino Scholeksters

Op 19 juni 1967 ringden wij onder Kallenkote (Steenwijk O.) een nestje van bijna 3 vliegvlugge Scholeksters, waarvan 2 zuivere albino's. Deze beide vogels waren wit; alleen de donkerste partijen bij de normale exemplaren waren ietwat roomkleurig; de ogen van beide vogels waren rood, snavels oranje, poten bleek. Eén van deze beide vogels werd reeds op 1 oktober 1967 geschoten te Confreville l'Orcher (Seine-Maritime), Frankrijk, teruggemeld door de Association des Chasseurs Le Havre.

De andere werd in de, sedertdien verstreken jaren, jaarlijks opgemerkt in het gebied, waar

de vogels waren geringd en wij mogen dan toch wel met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid aannemen, dat het één der geringde jongen is. In 1979 gelukte het ons, deze vogel, die nogal rill was, te fotograferen. Deze vogel was toen inmiddels 12 jaar oud en was (mede door krantenpublicaties mijnerzijds) al een plaatselijke bekendheid geworden. Ook in 1981 kwam er een telefoontje, dat 'de witte' weer in het zelfde gebied aanwezig was, toen dus 14 jaar oud. Aangenomen, dat deze vogel jaarlijks zuidwaarts trekt, is het verwonderlijk, dat ze nog steeds niet als rariteit werd geschoten. Omdat de vogel ons nogal schuw voorkomt, is het niet mogelijk, dat ze op diverse plaatsen wordt opgemerkt en veelvuldig wordt benaderd met kijker of camera, waaraan deze voorzichtigheid kan worden toegeschreven.

Het zal mij benieuwen, hoelang wij deze vogel nog kunnen volgen; uniek lijkt mij de omstandigheid, dat deze toch al opvallende vogel ook geringd is. Wie dus een witte geringde Scholekster signaleert, kan er vrij zeker van zijn, dat het de vogel uit Kallenkote is. In dat geval zou ik een berichtje zeer op prijs stellen.

■ Rein Schut, Timorstraat 38, 7941 VE Meppel, 05220-52962.

Veldwaarnemingen gevraagd van Flevopolders

Sinds jaren worden de Flevopolders intensief bezocht door vogelaars uit alle windstreken van ons land. Deze bezoeken zijn vooral toegenomen na het bekend worden van de rijke avifauna van onder andere het Oostvaardersplassengebied.

De 'Knardijk' is in vogelaarskringen inmiddels een begrip geworden. Dat de Knardijk echter niet de enige plaats is waar naar vogels wordt gekeken blijkt wel uit de waarnemingen die maandelijks in 'Het Vogeljaar' gepubliceerd worden. Helaas gaan vele van deze waarnemingen verloren voor het nageslacht omdat er geen centraal waarnemingsstelsel aanwezig is. Ook bij de districtscoördinator van het Sovon komen lang niet alle waarnemingen binnen. Bovendien is het voor verdere bescherming van de polders voor vogels (o.a. Oostvaardersplassen, Lepelaarsplassen en dergelijke) van belang om zo veel mogelijk op de hoogte te zijn van de vogelstand en alles dat daarmee samenhangt. Inmiddels is er in maart van 1981 door de Vogelwacht 'Zuid-Flevoland' een centraal waarnemingsstelsel opgezet, dat reeds goed functioneert. Maar: zoals reeds gesteld gaan er nog steeds vele waarnemingen verloren. Met deze oproep hopen wij te bereiken dat nog meer mensen de moeite willen nemen om, na een fijne dag vogelen, hun waarnemingen aan ons toesturen met vermelding van soort, aantal, datum, plaats (zo nauwkeurig mogelijk met bijvoorbeeld het paalnummer vermelden) en eventueel opmerkingen (overvliegend, broedvogel en dergelijke). In de

hoop dat er nog vele en vele uren met plezier in de Flevopolders naar vogels zal worden gekeken, wachten wij uw waarnemingen met spanning af en blijven ons inzetten voor bescherming van de vogels in de Flevopolders. Zie ook 'Het Vogeljaar' 27 (4): 193-194 waar de vogelliefhebber kan zien in welk Sovon-vak de waarneming heeft plaatsgevonden.

■ Waarnemingen sturen aan: p.a. Ger Blok; Schapenmeent 109, 1357 GK Almere-Haven. 03240-16101

Wanneer vliegen eerste jonge Huismussen uit?

In het kader van een reeds zes jaar lopend onderzoek naar de ecologie van de Huismus, hebben wij behoefte aan gegevens over de start van het broedseizoen.

Graag zouden wij van u vernemen wanneer in 1982 de eerste en het grootste deel van de jonge Huismussen van het eerste broedsel uitvliegen.

De eerste dagen na het uitvliegen houden de jongen zich zoveel mogelijk schuil in het dichte gebladerte van bomen of struiken. Ze zijn dan op te sporen door hun harde bedelroep. Later zijn ze veel opvallender doordat ze luid tjilpend achter hun ouders aanvliegen en overal hun bedelgedrag laten horen: tjilpend in een ineengedoken houding, met iets opgeheven trillende vleugels.

Waarnemingen, met opgave van plaats, datum en eventueel bijzonderheden, kunt u zenden aan onderstaand adres. Alle toezenders zullen worden bedankt.

■ C.J. Heij, C.W. Moeliker & S. Visser, p.a. Adriaan van de Doeslaan 54, 3054 EG Rotterdam.

Werkgroep weidevogels zoekt voorlichtingsmateriaal

De Werkgroep Weidevogels van de Stichting Natuur- en Landschapsbeheer Zuid-Holland zoekt materiaal voor verbetering van de voorlichting aan agrariërs en instructie aan vrijwilligers. De belangstelling gaat hierbij met name uit naar dia's en films, die betrekking hebben op uiterlijk en specifiek gedrag van weidevogels tijdens de broedtijd. Ook materiaal, dat een indruk geeft van de negatieve invloeden op de weidevogelstand, is van harte welkom.

De groep stelt het verder zeer op prijs in contact te komen met mensen, die met video-apparatuur actief (willen) zijn op het gebied van de weidevogels. Een honorarium is helaas niet mogelijk, maar eventuele onkosten zullen worden vergoed. Degenen, die beschikken over materiaal, dan wel willen helpen bij het vervaardigen daarvan, worden verzocht contact op te nemen met ondergetekende.

De Werkgroep Weidevogels stelt zich ten doel de praktische weidevogelbescherming - naar Fries' voorbeeld - in Zuid-Holland te bevorderen. Dit met medewerking van agrariërs en vrijwilligers.

■ D. van den Dool, Stichting Natuur- en Landschapsbeheer Zuid-Holland, postbus 558, 2800 AN Gouda, 01820 - 24500.

Oproep medewerking onderzoek aan Wulp in binnenland

In de winter 1980-1981 is opgericht de Nederlandse Steltloperwerkgroep. Deze werkgroep stelt zich onder andere ten doel het onderzoek naar steltlopers in Nederland (beter) te organiseren en te coördineren.

Er zijn daarvoor drie werkgebieden onderscheiden: Waddengebied, Deltagebied en het binnenland.

Nadat in de afgelopen jaren de nadruk van het landelijk onderzoek in het binnenland heeft gelegen op het voorkomen van de Goudplevier, is besloten de aandacht in de eerstkomende jaren te verplaatsen naar de Wulp. Tijdens het eerste onderzoeksjaar 1982, zal de nadruk liggen op het zoeken naar en tellen van de slaapplaatsen van de Wulp.

Per provincie is een coördinator bereid gevonden het onderzoek naar de Wulp in dat betreffende gebied te helpen uitvoeren. Geïnteresseerde waarnemers kunnen zich aanmelden bij de desbetreffende regiovertegenwoordiger (zie lijst hieronder). Aan waarnemers die zich opgeven wordt gevraagd om een bepaald gebied, bijvoorbeeld ter grootte van één of meer atlasblokken te onderzoeken op slaapplaatsen van de Wulp. Indien die aanwezig zijn zullen op vastgestelde data (zie lijst hieronder) tellingen op die slaapplaatsen verricht worden.

Voor degenen die zich bij de provinciale coördinatoren opgeven zal een handleiding beschikbaar zijn waarin, naast algemene informatie over de Wulp, is aangegeven hoe slaapplaatsen zijn te achterhalen en hoe slaapplaatsstellingen uitgevoerd kunnen worden. Bovendien zal aan degenen die gegevens opsturen na elke simultaantelling (en voor de eerstvolgende telling) een verslag worden toegestuurd.

■ A.J. van Dijk & Dirk Tanger.

Overzicht van teldata in 1982:

periode	voorkeurd simultaantellingen
vrijdag t/m maandag	vrijdagavond/zaterdagmorgen
12 t/m 15 maart	12/13 maart
16 t/m 19 april	16/17 april
16 t/m 19 juli	16/17 juli
10 t/m 13 september	10/11 september
15 t/m 18 oktober	15/16 oktober
12 t/m 15 november	12/13 november
10 t/m 13 december	10/11 december

Provinciale coördinatoren:

Groningen:	B. Voslander, Marterlaan 8, 9675 PJ Winschoten, 05970-14448.
Friesland:	E. Wijmenga, Mounehoek 42, 9263 TL Garrijp, 05117-1358.
Drenthe:	A.J. van Dijk, Klippenburgweg 5, 7975 PP Uffelte, 05215-406.
Overijssel:	G.J. Gerritsen, De Genestetstraat 4, 8023 BE Zwolle, 05200-45150.
Gelderland:	L.M.J. v.d. Bergh, Middelveld 14, 6651 GX Druten, 08870-4338.
Utrecht:	T. de Jong, Molenwal 13, 4101 EV Culemborg, 03450-7887.
Noord-Holland:	D. Tanger, Gasthuisstraat 1 zwart, 2011 XN Haarlem, 023-316652.

Zuid-Holland:	F. Majnenburg, Sportlaan 29, 2806 HA Gouda, 01820-20136.
Zeeland:	G. Slob, Hugo de Grootstraat 8, 4416 EG Kruiningen, 01130-2012.
Noord-Brabant:	A. van Poppel, Scarlattistraat 108, 5049 GL Tilburg, 013-553121.
Limburg:	W. Ganzewies, Postbus 425, 6200 AK Maastricht, 043-19977.

Spreeuwenzorg

Begin mei 1980 liep ik 's morgens vroeg (ca 7 uur) naar het station. Heldere zonnige ochtend. Nog weinig verkeerslawaaï. Overal, op de daken, in de tuinen, zingende vogels. Merels, Koolmezen, een Zanglijster, Kauwen en Spreeuwen.

Plotseling, een meter of tien schuin links voor mij op de autoweg, wapperde een klein jong Spreeuwkje uit de lucht en ging daar levensgevaarlijk midden op het asfalt zitten. Het zat wat ineengedoken en keek naïef om zich heen.

Ik bleef onmiddellijk stilstaan. En ja, daar stond ik dan als vogelbeschermmer. Moest ik nu mijn trein halen (als priester of Leviet) of moest ik helpen (als barmhartige Samaritaan) en hem eventjes weggagen met gevaar voor mezelf? Voor één Spreeuwkje? Die misschien toch de volgende dag.....

In die zelfde seconde kwamen er drie volwassen Spreeuwen aansuizen, ploften haastig bij het jong neer en duwden hem met hun borstjes in de richting van de berm. Het jong fladderde op, maar ging een paar meter verder weer op de rijbaan zitten. Floep, daar waren de drie oudere Spreeuwen weer en joegen hem, niet kwaadaardig pikkend of zoiets, maar lichamelijk dringend, beslist en duidelijk (geen discussie!), opnieuw naar de berm. Het jong moest wel die kant uit onder drang van de drie grotere en sterkere. Na enige seconden belandde het inderdaad in de berm. Meteen gingen de volwassen Spreeuwen ieder huns weegs en bemoeiden zich verder niet meer met het jong, dat nu in de veilige berm rondscharrelde.

Een paar auto's sjeesden langs. Ik vervolgde mijn weg. Opgelucht, verbaasd, verheugd, dankbaar. Zoiets zie je niet elke dag. Hierbij verzoek ik ieder, die wel eens iets dergelijks heeft gezien, dit met een duidelijke beschrijving mij te willen melden.

■ J. Poeder, Wijngaardenlaan 18, 2252 XN Voorschoten.

Vlaamse Gaai pakt pinda's

In de winter 1980-1981 hadden wij, zoals gewoonlijk, een koord geregen pinda's hangen aan onze boom in de tuin. Plotseling zat er op een tak een Vlaamse Gaai. Na enig wachten boog hij heel diep met de snavel door en pakte daarmee de eerste pinda. Die schoof hij naar boven naar de tak tot hij zijn poot kon gebruiken en hakte toen de pinda open. Dat herhaalde zich enkele malen.

Vlaamse Gaaien zie je heel weinig in ons stadsdeel en zeker niet in de tuin.

■ R. Knol, Grafdijkerstraat 10, 1023 EK Amsterdam-Nieuwendam.
Zie ook 'Het Vogeljaar' 26 (3): 136.

Doe mee aan het Zweedse broedvogelatlasproject

Evenals in vele andere Europese landen wordt er in Zweden nog volop aan het veldwerk voor de broedvogelatlas gewerkt. Deze enorme opgave, waar in 1974 mee begonnen werd, moet in 1983 voltooid zijn. Dit uitgestrekte, dunbevolkte land telt maar liefst 19153 blokken van 5 bij 5 km. (Nederland 'slechts' 1671). De kaart laat zien dat de Zweden toch met volle moed de tanden in deze kluif hebben gezet en dat het werk goed vordert.

In de noordelijke helft van Zweden, waar één vogelaar per 200 blokken geen uitzondering is, is het vanaf het begin af aan duidelijk geweest, dat niet alle blokken geïnventariseerd konden worden. Daarom werd besloten om in ieder geval een systematische steekproef van 4% van de hokken goed te inventariseren. Plus 'zo veel mogelijk' van de rest natuurlijk. Deze voorkeur-blokken liggen gelijkmatig verspreid in een netwerk van 25 bij 25 km (zie kaart).

Nu, voorjaar 1982, zijn er nog maar twee inventarisatie seizoenen over. En ondanks sterk toenemende interesse voor het atlasproject, moet er drastisch iets gebeuren.

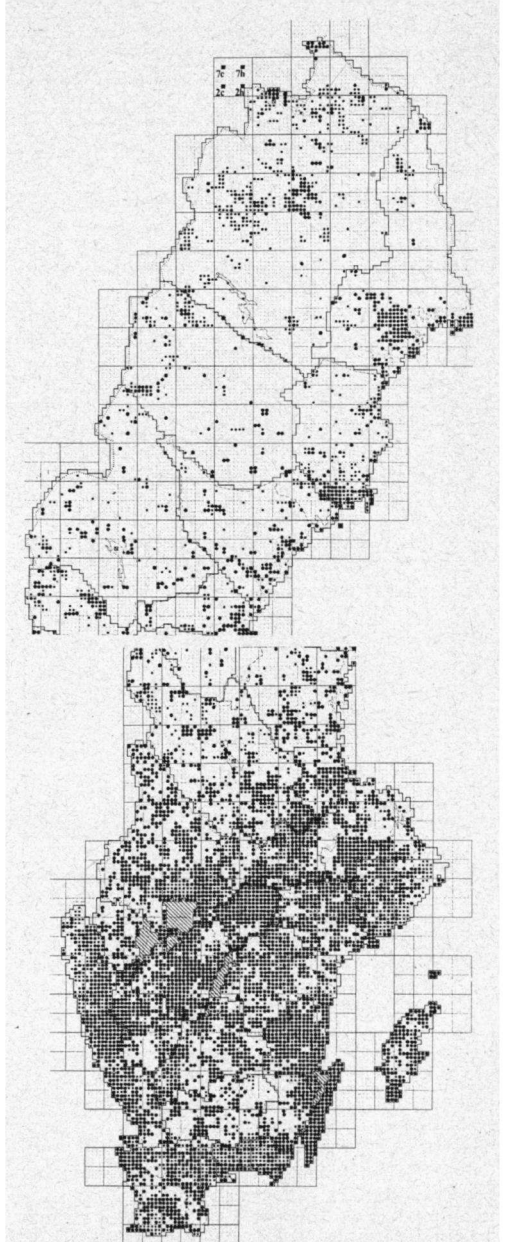
W e h e b b e n h u l p n o d i g! Vooral in noordelijk Zweden. Hulp uit zuidelijk Zweden én uit Nederland.

Noord-Zweden: het landschap en de vogels

Het Noordzweedse landschap bestaat, van zuidoost naar noordwest, uit drie duidelijke zones: kuststreek, taiga en hooggebergte (fjällen). Langs de kust van de Botnische Golf, die er voor ons meer uitziet als een groot meer, liggen de 'grotere' steden en vooral langs de riviermonden, akkerbouwgebieden. Verder is het een tamelijk afwisselend landschap met rivieren, beekjes, loof- en naaldbos en magere, stenige terreinen. De avifauna is hier niet zó veel anders dan in Nederland. Maar er broeden ook soorten als Grote Zeeëend, Parelduiker, Brilduiker, Oeverloper, Bosgors en Roodmus. Dichtheden in de avifauna verschillen natuurlijk heel wat van wat men in Nederland gewend is en ook verschillen in ecologische aanpassing (nische-differentiatie) zijn vaak opvallend.

De taiga, dit vaak ogenschijnlijk eindeloze gebied begroeid met naaldbos, wordt onderbroken door wijdse moerassen, rivieren, kleine gehuchtjes en dank zij de moderne bosbouw steeds meer kaalslagen. In dit, ten onrechte, ornithologische niemandsland zijn talloze interessante zaken te ontdekken. Op de moerassen vindt men vele soorten steltlopers van de winter terug; baltsend en broedend. In het bos zijn bijvoorbeeld Hazelhoen, Koperwiek, Kruisbek, Grote Kruisbek, Sijs en Keep altijd van de partij. Ook Draaihals, Klapekster, Raaf, Taigagaai en Bosgors zult u er wel ontmoeten.

Het hooggebergte, de 'fjällen', is een geheel nieuwe wereld voor ons 'plattelanders'. Hier

De zwarte stippen geven de reeds voltooide blokken aan.

zijn geen wegen, dus het hele hebben en houden zal op de rug mee naar boven gezeuld moeten worden. Als beloning mag je daarboven van de rust, het landschap en de vogels genieten. Vogels zijn niet dik gezaaid, maar de meeste soorten zijn 'nieuw' als broedvogels voor een Nederlander. Je vindt er bijvoorbeeld Sneeuw- en IJsgorzen, Belfijsters, Morinelplevieren en in een nog half dichtgevroren meertje, een paartje IJseenden. Het landschap is mooi, maar ook hard en ruig en

mede door het wispelturige weer niet geheel ongevaarlijk. Echt niet iets waar men zich ondoordacht in moet storten. Een sprekend voorbeeld: afgelopen zomer (1981) lagen we vele uren te bibberen in ons tentje terwijl er buiten een sneeuwstorm raasde. En dat op 25 juni!

Nederlandse bijdrage aan het Zweedse atlasproject

Sinds 1979 hebben ondergetekenden Nederlandse 'expedities' georganiseerd naar witte vlekken op de Zweedse ataskaart.

Dit is mogelijk gemaakt door oproepen in dit tijdschrift (Het Vogeljaar 27:1, 27:2) en de tijdschriften van de beide jeugdbonden. De 'Nederlanders' zijn reeds een begrip geworden in verband met het atlasproject hier. Met blijde bewondering wordt hier gekeken naar wat ze klaarspelen. En de Nederlanders zelf (38 tot nu toe) vermaakten zich ook best. Kan het beter? Ja... doorgaan!

Nu hebben wij namelijk alle mogelijke middelen gemobiliseerd om er de laatste twee jaren stevig tegen aan te gaan.

Wij willen alle ervaren vogelaars hierbij dan ook uitnodigen om van de partij te zijn.

Werkwijze

Wij moeten natuurlijk een zo groot mogelijk deel van het korte broedseizoen in noordelijk Zweden benutten. Dit seizoen strekt zich uit van eind mei tot ongeveer half juli.

Natuurlijk zijn er soorten die vroeger broeden, bijvoorbeeld Kruisbekken, Raven en uilen, maar deze moeten op andere wijze geïnventariseerd worden.

Het doel is om zoveel mogelijk, vooral geprioriteerde, blokken geheel te inventariseren, maar ook losse waarnemingen uit andere blokken zijn van groot belang. Een hok is 'klaar' als het tenminste twee maal geheel doorkruist is over een periode van minstens twee weken. Dit neemt ongeveer 30-40 uren effectief vogelen. Wij werken vanuit een basis (huis); mogelijk een paar op verschillende plaatsen. Van daaruit nemen wij de omgeving in dag-etappes en verder afgelegen gebieden door er een paar dagen te bivakkeren, meestal in tenten. De reis naar de blokken gaat meestal per auto, maar verder is het lopen geblazen, vaak een stevig eindje.

Iedereen doorkruist elke dag een deel van het gebied en rapporteert alle waarnemingen op een formulier in een code van 1 tot 20. Uit deze worden later de uiteindelijke lijsten per blok samengesteld.

Het weer en allerlei praktische zaken maken het noodzakelijk dat de organisatie erg flexibel is. Het is dan ook geen 'guided-tour', maar een soepel samenwerken.

De spelregels zijn simpel. De deelnemers betalen zelf hun reis naar Zweden en hun eten. Wij zorgen voor onderdak, de transporten hier, kaarten, formulieren, instructies en dergelijke. Dat klinkt eenvoudig, maar onze inzet is aanzienlijk. Wij moeten dus ook een paar

(vanzelfsprekende) eisen stellen: (1) je moet tenminste 'alle' Nederlandse broedvogels goed kennen, ook op geluid, en (2) het atlasproject moet nummer één zijn, voor soortenjagers en egotrippers hebben wij geen plaats. Bovendien eisen wij dat je (3) ten minste twee weken meedoet, (4) minstens 18 jaar oud bent en een redelijke conditie bezit en (5) een eigen reisverzekering gesloten hebt.

Dit klinkt hard, maar onze marges zijn klein en wij willen op een plezierige manier zo veel mogelijk doen. En dat is tot nu toe zeer goed gelukt.

Zelfstandig deelname aan het Zweedse atlasproject

Er zijn natuurlijk ook andere wijze waarop Nederlanders mee kunnen helpen. Een ieder die van plan is naar Zweden op vakantie te gaan kan een nuttige bijdrage leveren. En waarom niet een eigen expeditie op touw zetten. Mogelijkheden genoeg. Neem contact op met ons, dan zullen wij alles doen wat in ons vermogen ligt om te helpen met instructies, kaarten, adressen, 'nuttige' reisdoelen en in speciale gevallen zelfs geldelijke steun.

Wij willen een goede Zweedse en Europese broedvogelatlas.

Kom, laten wij even de handen uit de mouwen steken. Een plezierige vogelvacantie op de koop toe!

■ Adjan de Jong & Marian de Boom, PL 9310 Hóssjö, 90590 Umeå, Zweden, tel. 0946-9074116.

Folders van Staatsbosbeheer

Kortgeleden verschenen in de serie 'Wandelen bij het Staatsbosbeheer': Boswachterij Ameland — De Brikduinenwandeling. In de Landloperreeks 'Het geologisch reservaat 'P. van der Lijn' bij Urk: stenen herinnering aan een ver verleden.

Bovendien verscheen de 5e druk van een folder over eendenkooien, welke ook bij het Staatsbosbeheer verkrijgbaar is. Hierin staan interessante bijzonderheden en afbeeldingen van eendenkooien. Van april tot en met augustus worden elke woensdagmiddag van 13—17 uur rondleidingen georganiseerd in de eendenkooi van Waardenburg. Telefonisch te bespreken met de beheerder de heer L. van den Ham, 04181-1456. Deze kooi ligt in de Tielerwaard (Gelderland), niet ver van de autoweg Utrecht-Den Bosch en is alleen per auto bereikbaar. Voor scholen en groepen zijn ook excursies op andere tijden mogelijk.

Voorjaarstrek van Zwarte Stern in Nederland en België

Om een beter inzicht te krijgen in de voorjaarstrek van de Zwarte Stern in Nederland en België, verzoek ik om toezending van alle waarnemingen van trekkende groepen Zwarte Sterns in de maanden april-juni. Zowel waarnemingen van voorgaande jaren, als wel waarnemingen uit andere landen zijn bijzonder welkom. Alle toezenders zullen persoonlijk worden bedankt.

■ C. Schouten, Onbekendegracht 13', 1018 XP Amsterdam